

МАКЕДОНСКАТА САГА

А

симилиран, угнетуван, поробуван, многу пати изигруван од соседите...

Токму вака би можеле да ги опишеме страдањата низ кои во текот на вековите минува македонскиот народ, борејќи се за самостојна држава.

Македонците секогаш беа на страната на своите поробени соседи, а што добија за возврат - да учат бугарско, српско училиште... Тешко беше и петвековното ропство на Македонија под Османлиите, а уште потешка судбината ѝ беше по Балканските војни. Нашите соседи ни ја распарчија територијата, а денес Македонците во Егејскиот, Пиринскиот, Вардарскиот дел, но и во Ма-ла Преспа, Голо Брдо, Гора, мака мачејќи живеат тежок живот, немајќи ги основните права кои му следуваат на едно малцинство. Минатото покажува дека соседите се обидуваа да го бугаризираат, посрбат, погрчат македонскиот народ. Иако, соседните држави отсекогаш пројавувале интерес кон македонската држава, токму поради нејзината поволна географска положба, по осамостојувањето, тој интерес сè повеќе добива во интензитет, но со различна конотација. Денес се соочуваме со најразно-видни пропаганди од типот на тоа дека македонската нација е измислена творба, што е нон-сенс, а постојат и обиди да се измени македонската историја.

Сега некои соседи ни ја признаваат државата, но не ни ја признаваат нацијата, а сите знаеме дека без нација нема држава. Тогаш попусти им се фалбите дека ете ни ја признале државата. Некои, пак, не ни ја признаваат црквата и на секаков можен начин се обидуваат да нè натераат да се откажеме од Македонската православна црква. Дури, во Македонија испраќаат и емисари за да го убедуваат македонскиот народ да се согласи со името на т.н. Охридска архиепископија. Трети, не ни го признаваат уставното име..., а по нивна "заслуга" се најдовме во ООН под референцата ФИРОМ.

Срамота е за држави кои претендираат да станат дел од европското семејство (Грција е членка на ЕУ), да не ги почитуваат правата на малцинствата.

Многу пати досега сме си го поставиле прашањето: Кој го проколна Македончето постојано некому да му го докажува својот идентитет. Но, си го поставуваме и она другото прашање: Зошто нашите соседи не сакаат да им ги дадат правата на Македонците кои живеат на нивна територија. Ние сме мирен народ, немаме никакви територијални претензии кон соседите, единствено што сакаме е Македонците, кои со поставувањето на државните граници се нашле во "туѓа" територија, да имаат право на образование на мајчин јазик и да можат да го негуваат својот културен идентитет. За разлика од нив, во XXI век, некои сè уште сонуваат за големи држави.

За тоа како се однесуваат нашите соседи кон македонското малцинство, доволно е да ги спомнеме следниве примери: грчката државна телевизија ЕРТ на својот втор канал забранила емитување репортажа посветена на Лерин, само затоа што еден од жителите изјавил дека нивниот мајчин јазик е македонскиот, кој е забрануван со децении. Во една од најгледаните бугарски национални телевизии БТВ, сопственост на австралискиот магнат Роберт Мардок, во емисијата "Судир" била обработена тема "Дали постојат македонска нација и македонски јазик". Во неа биле кажани многу неистини и навреди кон македонската нација, како дека таа е создадена по неприроден пат, со многу крв, преку убиството на 200.000 Бугари. Македонската заедница во Бугарија, како и пријателите на Македонците во оваа земја остро протестирале, но напразно.

И додека Македонците во соседните земји се соочуваат со вакви проблеми, тие овде си играат газди на туѓ имот. Пропагандите отидоа и до таму дека Македонците во Голо Брдо и пошироко во Република Албанија биле Бугари.

Македонија им дозволи на малцинствата кои живеат во неа да ги имаат сите права, а за возврат се соочува со шпекулации како тоа дека корените на денешните етнички Македонци се произлезени од бугарските корени, дека македонизмот не можел да се развива преку наводно уништување на надгробните плочи кои биле напишани на бугарски јазик. Некои дури се осмелуваат да прокоментираат дека територијата која нема минато нема ниту иднина. Македонците, според нив, требало организирано да побараат помош од Бугарија. Ако тоа не се случело за брзо време ќе исчезнеле како Атлантида, а со тоа ќе исчезнел и сонот дека се антички Македонци.

Македонците од Голо Брдо не се признати како малцинство, оставени се на забот на времето. За ситуацијата во која се наоѓаат Македонците на Балканот и пошироко виновни се сите досегашни македонски влади, кои во интерес на добрососедските односи се откажаа од нив. Но, виновни се и поради тоа што ја доведоа нашава држава до 'просјачки стап'. Крајно време е и политичарите и обичните смртници да подразмислат каде води сè ова, да се загрижат за иднината и за државата. Духовно да се обединат, да не поткликнуваат на разните манипулации, зошто многу лесно можат да го предизвикаат губењето на родната грутка.

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски